

THAI BANGKAEW DOG

Tłumaczenie (z jęz. angielskiego) - Sierpień 2012 - Mirosław Redlicki

POCHODZENIE: Tajlandia.

DA TA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 14.04.2011.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies do towarzystwa.

KLASYFIKACJA FCI: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.

Sekcja 5 Szpice azjatyckie i rasy pokrewne.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY: Bangkaew Dog to stara rasa, pochodząca ze wsi Bangkaew z okolic Thanang-ngam rejonu Bang-rakam w prowincji Phitsanulok w Tajlandii. Za jej przodków uznaje się zwierzęta pochodzące ze skojarzenia biało-czarnej suki, należącej do opata miejscowego klasztoru buddyjskiego, z dzikim psem dziś już wymarłej rasy. W 1957 roku drogą kojarzeń zwierząt z pojedynczych miotów i selekcji wyhodowano psy, jakie znamy dzisiaj, uznane obecnie za bezcenne dziedzictwo prowincji. Są licznie hodowane nie tylko tam, ale rozprzestrzeniły się w całej Tajlandii.

WRAŻENIE OGÓLNE: Thai Bangkaew Dog to pies o kwadratowej sylwetce i proporcjonalnej budowie. Nie może być krótkonożny, ma dość szeroką i głęboką klatkę piersiową. Jego dwuwarstwowa sierść powinna tworzyć kryzę wokół szyi, grzywę na łopatkach i pióropusz na ogonie, szczególnie wyraźne u samców, które odznaczają się też mocniejszym kośćcem.

WAŻNE PROPORCJE:

Długość tułowia/ Wysokość w kłębie 1 : 1. Długość kończyn przednich nieco większa od głębokości klatki piersiowej.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT:

Pies czujny, inteligentny, posłuszny i oddany właścicielowi. Daje się łatwo szkolić. Może być trochę nieufny wobec obcych.

GŁOWA:

MÓZGOCZASZKA:

Czaszka: Klinowata, powinna być mocna, stosunkowo szeroka, proporcjonalna do tułowia i nie za ciężka. Stop: Wyraźnie widoczny, ale umiarkowany.

TRZEWIOCZASZKA:

Nos: Czarny, proporcjonalnej wielkości.

Kufa: Średniej długości, szeroka u podstawy i zwężająca się ku nosowi. Grzbiet nosa prosty.

Wargi: Przylegające, o ciemnej, pełnej pigmentacji.

Uzębienie: Mocne szczęki i pełne uzębienie. Zgryz nożycowy, ale cęgowy jest tolerowany.

OCZY : Średniej wielkości, kształtu migdała. Ich barwa powinna być czarna lub ciemnobrązowa.

USZY: Małe, proporcjonalne do wielkości głowy, osadzone raczej wysoko, ale niezbyt blisko siebie, trójkątnie, z ostrymi końcami. Są stojące, skierowane do przodu i tylko lekko nachylone.

SZYJA: Mocna, dobrze umięśniona, płynnie przechodząca w łopatki. Noszona dumnie.

TUŁÓW:

Grzbiet: Prosty i równy, gdy patrzeć nań z boku.

Lędźwie: Szerokie i mocne.

Zad: Umiarkowanie opadający.

Klatka piersiowa: Dość szeroka, głęboka, zawieszona między przednimi kończynami, sięga łokcia. Żebra wysklepione, ale nie beczkowate.

OGON: Średniej długości, obficie owłosiony, gruby u nasady, dobrze osadzony i noszony dość luźno zakręcony nad grzbietem.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Łopatka Umiarkowanie skośnie ułożona i dobrze umięśniona.

Ramię: W harmonii z łopatką.

Przedramię Mocne i proste, gdy patrzeć na nie z przodu.

Śródrezcze: Krótkie i tylko lekko nachylone.

Łapy: Okrągłe, wysklepione i zwarte.

KOŃCZYNY TYLNE:

Udo: Mocno umięśnione, kątownie w harmonii z kątowaniem przodu. .

Staw kolanowy: Dobrze kątowny.

Staw skokowy: Niski.

Śródstopie: Oglądane z tyłu pionowe do podłoża.

Stopy: Jak łapy.

RUCH:

Sprężysty, mocny, wydajny, ale wykrok, napęd i prędkość nie mogą być przesadne.

Grzbiet prosty, głowa i ogon niesione wysoko. Kończyny poruszają się równolegle, jednak w miarę zwiększania prędkości stają się coraz bardziej zbieżne.

SZATA:

Sierść: Dwuwarstwowa; włos okrywowy prosty i twardy, podszerstek miękki i gęsty. Na tułowiu sierść umiarkowanie długa, wokół szyi i na łopatkach jest dłuższa, tworzy kryzę i grzywę, szczególnie wyraźną u samców. Na tylnej stronie przednich kończyn pióra, skracające się ku nadgarstkom, na tylnej stronie kończyn tylnych portki i pióra aż do stawów skokowych. Na głowie i przednich stronach nóg włos krótki. Sierść nie może być aż tak obfita, aby zacierała sylwetkę psa.

Maść: Biała z wyraźnymi łatami w różnych odcieniach cytrynowego, czerwonego, płowego lub szarego, często z mniej lub bardziej czarnymi końcówkami włosów, nawet tak ciemnymi, że pies wygląda na trójbarwnego; także białe z łatami czarnymi.

Rozmieszczenie i kształt łat dowolne, ale pożądana jest symetria w umaszczeniu głowy, na której może występować czarna maska, a pożądana jest biel na kufie. U doskonałych osobników dopuszczalne jest nieznaczne cętkowanie.

WIELKOŚĆ:

Idealna wysokość w kłębie :

Psy minimum 46 cm, maximum 55 cm. Suki: minimum 41 cm, maximum 50 cm.

WADY:

Wszelkie odstępstwa od podanego wyżej wzorca powinny być uznawane za wadę i ocenione w zależności od stopnia nasilenia oraz wpływu na zdrowie i dobrostan psa.

- Zbyt szeroka kufa.
- Jasny nos.
- Duże, okrągłe oczy.
- Jasne oczy.
- Duże uszy.
- Karpiowaty grzbiet.
- Łękowaty grzbiet.
- Ogon ciasno zwinięty na grzbiecie.
- Ogon opadający na bok.
- Brak kryzy i piór.
- Rozchwiany ruch.
- Wzrost mniejszy lub większy od podanego..

WADY DUŻE:

- Brak więcej, jak 3 zębów.
- Maść biała lub cętkowana.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub wyraźna lękliwość.
- Wyraźne wady budowy lub zaburzenia zachowania.
- Przodozgryz lub tyłozgryz..
- Wiszące uszy.
- Naturalnie krótki ogon.

- Ogon skrzycony lub polamany..
- Krotka lub gladka sierc.
- Macj jednolita lub tylko z bialymi znaczeniami.

N.B.:

- Samce powinny miec dwa normalnie wykształcone jądra całkowicie umieszczone w worku mosznowym
- Do hodowli mogą być użyte tylko funkcjonalnie i klinicznie zdrowe psy o wyglądzie typowym dla rasy.